

[Tinning]

1.033 og 1.700 kr. I 7 måneder! Så jeg synes, det er umådelig tyndt, også efter at jurister har sagt: det er ulovligt, det går ikke, efter at VS og SF har fremtvunget en debat om det og sagt: det er ulovligt, det går ikke, og efter at der har været så megen offentlig debat om det.

Nu kommer fru Aase Olesen efter 7 måneder og siger: det kan godt være, man ikke har fundet på det endelige, men noget må man jo finde på, og det vil vi godt kigge på. Har fru Aase Olesen fra det radikale venstre ikke opdaget, at sultecirkulærets skæbne står og falder med noget så uhyggeligt som det radikale venstre? Det er jo realiteten.

Så vil jeg til sidst spørge socialministeren, om han vil bekræfte, at lige så lidt som der er noget, der hedder sultecirkulæret ovre i socialministeriets arkiver, lige så lidt er der noget, der hedder ungdomscirkulæret.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Hvis det bare var sultecirkulæret, der stod og faldt med det radikale venstre, var man næsten ved at kunne leve med det, men det er jo nok ikke det eneste.

Jeg ved, at ministeren senere vil komme herop og takke de forskellige ordførere for den tilslutning, der har været til lovforslaget, men inden ministeren takker alt for meget, vil jeg give ministeren det gode råd, at hvis han ikke ligesom begynder at strikke om og sige: nu vil jeg være rigtig lovgiver, nu vil jeg sige det i klar tekst, nu vil jeg tone rent flag og sige, hvad det er, jeg vil, og så sætte det ned i lovforslag, er jeg bange for, at ministeren ikke får dette lovforslag igennem. Derfor mit gode råd: begynd på en frisk!

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre foranstalter ikke undersøgelse i kommunerne. Det har socialministeriet faktisk lovet at ville gøre, og det er ikke vores bord. Vi kan kun spørge til dem, og det har vi gjort, og der er intet svar endnu. Så siger VS, at jurister jo for længst har sagt, at dette var ulovligt. Nej, vi fik svaret nu til morgen, og det er dateret 1. februar. Før den tid har vi ikke fået justitsministeriets

lovkontors svar på noget som helst, og det er det, vi tager bestik af i dag.

Vi har ikke vidst – vi har gentagne gange spurgt socialministeren – om det nu også var nødvendigt overhovedet at lovgive. Det viser sig altså, at det er det. Når hr. Tinning siger, at denne lovgivning står og falder med det radikale venstre, kan jeg kun sige, at det er ganske i de øvrige partiers hånd at afgøre, om det skal være os, der afgør dette. Jeg skulle være den sidste til at beklage, om man satte os ud af spillet i denne sag.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag; som der er blevet talt meget om, har der været uklarhed om det cirkulære, som blev udstedt af en tidligere, socialdemokratisk minister, og det har altså været nødvendigt at lave nogle bindende regler. Jeg synes, det er rimeligt, at de unge, der ikke har været i arbejde og ikke søger uddannelse, ikke stilles bedre end dem, der søger uddannelse, men hvordan reglerne bliver, ved man altså ikke. Der står, at reglerne skal være bindende, men udformet sådan, at der er mulighed for at foretage et skøn inden for forslagets rammer, og det er vi glade for.

Albertsen (S):

Når man igennem mange år har haft lejlighed til at beskæftige sig med denne lov, lige fra den første gang blev behandlet i folketinget og vedtaget for nøjagtigt ni år siden, erindrer man sig også, at der i denne forbindelse blev sagt mange smukke ord med henblik på at se, om denne lov var bygget på centralisering eller på decentralisering. Jeg erindrer en taler – og jeg skal for at være helt korrekt læse det pågældende afsnit op – som sagde følgende:

»Et af hovedprincipperne i dette forslag er jo decentralisering, men man kan spørge: er reel decentralisering overhovedet mulig, hvis man ikke overlader det fulde økonomiske ansvar til kommunerne selv? Ved at give kommunerne og dermed den enkelte administrator frihed til at administrere bliver der også tale om et større ansvar. I det øjeblik kommunerne får det fulde ansvar, tror vi også, der vil blive tale om en samlet vurdering af såvel lønudgifter som ydelser, og først da vil der i virkeligheden være en reel mulig-